

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7299/2021
28.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Родољуб Маринковић, адвокат из ..., против тужених ББ из села ... код ..., чији је пуномоћник Зоран Јанићијевић, адвокат из ... и ВВ из ..., ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1590/21 од 06.07.2021. године, у седници одржаној 28.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1590/21 од 06.07.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1590/21 од 06.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 665/17 од 29.11.2018. године, првим ставом изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим би се утврдило према туженима да је тужилац власник по основу грдање гараже са тремом и двоводним кровом, димензија 6,60м x11,40 м, бруто површине 75,24 м², постојеће на кат.парцели број .. зв. „... – башта“, по култури воћњак, 3. класе у површини од 79.16 а, уписана у листу непокретности број .. К.О. ..., као и власник земљишта на коме је изграђен грађевински објекат, као и на земљишту које је неопходно потребно за редовну употребу тог грађевинског објекта, и да напред описана гаража и земљиште које је неопходно потребно за редовну употребу тог грађевинског објекта не представља предмет физичке деобе. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженом ББ накнади трошкове парничног поступка у износу од 30.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 1590/21 од 06.07.2021. године, одбијена је као неоснован жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одрдаба парничног поступка, погрешно и непотпуно

утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права са предлогом да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20).

Према члану 404. ЗПП ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд није прихватио предлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној по члану 404. ЗПП, будући да су питања на која се указује као спорна, везана за конкретну чињеничну подлогу и решење спорног односа странака, а побијана другостепена пресуда је у складу са судском праксом и правним схватањима. Осим тога, ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, док се указивањем да је тужилац личним средствима изградио спорни објекат, као и на исказ туженог ВВ, у ствари оспорава утврђено чињенично стање и оцена изведених доказа, што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. У овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити новог тумачења права. Осим тога, уз ревизију нису достављене одлуке различите садржине, па нема потребе ни за уједначавањем судске праксе. Из наведених разлога, нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења права својине поднета је 25.08.2017. године, а вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 20.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на неновчано потраживање, у коме означена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**